

Paranoia

Australië heeft last van een soort van 'legal-paranoia'. Alles, maar dan ook alles moet worden vastgelegd en ondertekend. Elk risico, hoe klein ook, moet worden gedocumenteerd in een risicoformulier en financieel en juridisch worden afgedicht. Een voorbeeld: het openbaar vervoer waarschuwt mensen bij het uitstappen dat er een gleuf(je) is waar je in kan vallen. Nu was ergens de gleuf door onderhoud ietsje groter en dus waren de waarschuwingsborden ook ietsje groter. Hoe het kan weet niemand, maar iemand is toch in de gleuf terechtgekomen en had letsel. Dit werd natuurlijk een juridische zaak, aangezien de ziektekostenverzekering de schade niet wilde dekken en de werkgever ook niet. Uiteindelijk heeft de persoon de zaak gewonnen, en moet het openbaarvervoersbedrijf de medische kosten en verlies aan salaris dekken. Want, vond de rechter, men

moet niet alleen mensen waarschuwen, maar er ook voor zorgen dat ze de waarschuwing begrijpen (?!!!?!). Recent zijn wij, als faculteit, verhuisd naar de overkant van de straat. Ik ben wel vaker verhuisd met het werk en normaal gesproken wordt dat door iemand van het ondersteunend personeel gecoördineerd, krijg je een doos voor je spullen, een sticker om aan te geven dat het van jou is, en verder komt het goed. Zo niet hier. Er werd een bureau ingeschakeld. Drie medewerkers hebben eerst met mij enkele keren overlegd over mogelijke problemen en obstakels bij die verhuizing en over de te volgen procedure. Vervolgens heeft men drie man sterk het hele team uitgelegd hoe de krat het beste dicht kon, dat je je laptop beter dat weekend mee naar huis kon nemen en waar je precies de stickers moest plakken. Uiteindelijk is alles prima gegaan,

maar het mooiste was nog dat het bureau ons via enkele e-mails waarschuwde dat ze tien dagen voor de verhuizing al onze naambordjes van de deur wilde halen, om die op de juiste plek in het nieuwe pand op te hangen. Ik kon er natuurlijk op wachten, maar de lolligste medewerker stond binnen vijf minuten na de eerste mail al in mijn kamer met de mededeling dat hij dan toch echt verder thuis ging werken, want hij was bang dat hij zijn oude kantoor niet meer terug kon vinden.

In elk nummer van FysioPraxis schrijft Arianne Verhagen een column over haar verblijf in Australië, waar zij sinds februari 2018 hoogleraar is aan de University of Technology in Sydney (UTS).

arianne.verhagen@uts.edu.au